

Но ще дойде отдалече
царь съ огроменъ мечъ въ ржка,
въ броня пурпурна облѣченъ,
на челото съсъ звезда.

И царкинята злочеста
той отъ змея ще спаси;
ще му стане тя невѣста,
по-прекрасна отъ преди.

II

Плахо ме джуджето пита:
— За какво се натъжи?
Ето медъ и топла пита,
като у дома бжди!

— Не приятелю, но искамъ
змея да убия азъ,
тамъ където той се крие,
тръгвамъ още тоя часъ!

Та какво, че съмъ момче
още слава не добило?
Ето въ моитѣ гърди
бий кръвта съ юнашка сила!

— Тъй ли? Тръгваме съсъ тебъ,
азъ и всичкитѣ ми братя! —
Ти войвода ще си смѣлъ,
а пъкъ ний ще сме войската!

Чува се въ гората викъ:
— Рудокопи, хей, елате!
И пристигнаха за мигъ
разтревоженитѣ братя.

— Кой ни призова сега?
Кой отъ работа ни вика?
— Чуйте, братя, бий часа
за разплатата велика.

Чакахме вълшебенъ царъ,
но пристига вмѣсто него!
синъ на простия овчаръ,
смѣлъ и жаденъ за победа.

Донесете златна броня
за деветия ни братъ,
той въ палата ще ни води
върху коня си крилатъ!

— Тръгвайте войски безстрашни
за решителния бой;
съ оня змей, жестокъ и страшенъ,
ние влизаме въ двубой!

Чу се гласъ на барабани,
и смиренитѣ цвѣта,
като мънички камбани,
зазвънтѣха въ утринѣта.

Идатъ звѣрове и птички
отъ дълбоки лесове,
дори малкитѣ мушички
влизатъ въ нашѣ редове.

Цѣлата гора тжгува
за царкинята добра,
затуй бодро марширува
и се готви за борба.

— Добъръ пжтъ, юнаци, — вика
нѣкоя кжпина тамъ,
— за борбата ви велика
бодлитѣ си ще ви дамъ!

— Ний пристигаме и носимъ
яростнитѣ си стрели, —
като облаци се носятъ
работливитѣ пчели.

— Азъ ще хапя, — се заканва
мечката и съ ядъ сумти.

— Ний сме съ тебъ въ борбата
славна, —
викатъ кучетата зли.

И дружината наваля
къмъ гранитния палатъ.
Ала змеятъ като хала
закрещя: — Назадъ, назадъ!

Спрѣ се армията славна.
— Да отсѣпимъ ли? Викъ: — Не!
Всѣки колъ и камъкъ грабна
и къмъ змея врѣхлетѣ.

Но къмъ насъ за мигъ излитатъ
димъ и пламъкъ, и искри.
Змеятъ яростно помита
най-добритѣ ни войски.

— Не отсѣпвайте, другари,
въ края ний ще победимъ!
Щастието отъ затвора
трѣбва да освободимъ!

Змеятъ силенъ е и огненъ,
ала той е самъ сами
срещу силата огромна
въ хилядитѣ ни гърди.